

TRIBUNA

JAUME BARTUMEU CASSANY

Europa en l'horitzó

El 9 de maig del 1950 Robert SCHUMAN va fer una declaració política europeïsta que ha portat a la celebració anyal, en aquesta data, del Dia d'Euro-pa.

Avui, quan celebrem, doncs, el Dia d'Europa, és un bon moment per constatar la necessitat d'una alternativa en la política exterior d'Andorra.

Hi ha molts dubtes sobre les relacions exteriors. Als joves andorrans que van a Espanya i volen obtenir un permís de residència i poder treballar, els espera un llarg camí... Armats de paciència i amb el risc de perdre la feina, ja que les delegacions del Govern espanyol a Barcelona i Lleida triguen de dos a tres mesos a donar cita per presentar els papers. Lamentablement, els empresaris no tenen tanta paciència!! ¿Quant durarà per als ciutadans andorrans aquest tracte tan diferenciat dels ciutadans comunitaris, que no necessiten cap permís? Em diuen que els europeus només s'han de registrar i obtenir el número d'identificació fiscal per a estrangers (NIE). ¿I per què no podem obtenir nosaltres també el NIE en comptes de la targeta? Preguntes i més preguntes que ens fan els joves andorrans a les quals ningú, al Govern, sembla tenir cap resposta.

Al meu entendre, les relacions exteriors d'Andorra haurien de servir per facilitar aquests tràmits. Si no és per

solucionar aquests afers, d'altra banda tan importants per a nosaltres, ¿de què serveix tot un ministeri d'Afers Exteriors amb un ambaixador a Madrid?

La sessió de control al Govern del dia 24 d'abril no ens va pas aclarir què fa o què pensa fer el ministeri d'Afers Exteriors andorrà per estalviar cues i esperes amb molta angouxa. Els ciutadans andorrans tenim dret a aquesta informació. Els joves que han volgut treballar a Espanya, amb alguns dels quals n'he parlat, només em diuen que ha estat molt complicat i que les coses encara s'han complicat més el darrer any, ja que les comissaries ja no expedien els anomenats NIE com abans.

Alguns pensaven que la reunió de seguiment del Tractat Trilateral entre Espanya, Andorra i França del passat

mes de febrer serviria per trobar una solució al problema i que el Govern aprofitaria la reunió per demanar un tracte millor per als andorrans, que els estalviés haver d'esperar tres mesos. Dissortadament, aquella reunió només va servir per constatar que l'administració espanyola s'ha arribat a plantejar denunciar el Tractat perquè no estan conformes amb les proves mèdiques que apliquen les autoritats andorranes als emigrants. Unes proves que fins avui els andorrans que volen treballar a Espanya no han pas de passar. Fins ara, perquè fa ben pocs dies, en declaracions a la premsa, el cònsol general d'Espanya a Andorra deia que Espanya podria plantejar-se introduir aquesta prova per als andorrans que vulguin viure i treballar a Espanya.

No anem bé. Andorra ha d'évitar

estar aïllada a Europa. Per contra, ha de desenvolupar la imatge de país responsable. En aquesta línia d'actuació és molt important la signatura d'un acord d'associació amb Europa.

Dificultats com les que acabem d'assenyalar podrien trobar un camí de solució en un marc més global, com és la Unió Europea, en el qual els andorrans i les andorranes han de poder residir i treballar, en qualsevol dels estats mem-

Aquesta és una de les principals motivacions que ens porten a proposar la negociació amb Brussel·les d'un acord d'associació. Perquè als joves andorrans, però també a les empreses d'Andorra, els convé obrir mercats i desenvolupar-se arreu d'Europa.

Mitjançant les relacions exteriors hem de contribuir a la construcció d'un nou marc de relacions econòmiques amb Europa, que afavoreixi l'activitat de l'economia productiva i del món dels serveis.

Andorra només trobarà avantatges en l'acostament a aquesta Europa, reconeguda com a espai en el qual es respecta i es promou la llibertat d'empresa i els drets fonamentals. Una Europa que busca els beneficis comuns, enfront d'altres models que basen les seves relacions en l'opacitat de les zones grises.